

برنامه‌های توسعه کشور و لزوم توجه بیشتر به انرژی‌های پاک

◀ عبدالعظیم آقاجانی
وکیل پایه یک دادگستری

اجرای برنامه‌های عمرانی و توسعه‌ای در کشور ما سابقه‌ای ۶۲ ساله دارد. اولین برنامه عمرانی هفت‌ساله در سال ۱۳۲۷ با اعتباری معادل بیست و یک میلیارد ریال شروع و در سال ۱۳۳۴ خاتمه یافت و پس از آن برنامه‌های عمرانی هفت‌ساله دوم و سپس برنامه‌های عمرانی پنج‌ساله سوم، چهارم و پنجم تا سال ۱۳۵۶ به مرحله اجرا درآمد.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی و خاتمه جنگ تحمیلی از سال ۱۳۶۸ تاکنون، برنامه‌های عمرانی سابق با تغییر نام تحت عنوان «برنامه‌های اول، دوم، سوم و چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی» به مرحله اجرا درآمده و پنجمین برنامه توسعه جمهوری اسلامی ایران و دومین برنامه از سند چشم‌انداز بیست‌ساله کشور در راه است.

بررسی و تحلیل برنامه عمرانی و توسعه‌ای کشور از سال ۱۳۲۷ تاکنون نشانگر این واقعیت است که با گذشت بیش از شش دهه از اجرای برنامه‌های عمرانی و توسعه‌ای، آمال و آرزوهای دولت و ملت، کاملاً تحقق نیافته و ما کماکان در حسرت و آرزوی توسعه‌یافتگی و بهروزی و آسایش به سر می‌بریم. شکی نیست که یکی از دلایل عدم دستیابی به

توسعه، ضعف مدیریت در اداره امکانات و منابع کشور و بی‌توجهی در تخصیص بهینه آنها در بخش‌های مختلف اقتصادی و در واقع ائتلاف ناخواسته منابع است، و گر نه چنانچه مدیریت علمی و راهبردی با اراده‌ای محکم بر امور توسعه کشور حاکم می‌بود، ایران امروز، پس از ۶۰ سال برنامه‌ریزی و اجراء و با این همه امکانات و منابع خدادادی، می‌بایستی در زمره توسعه‌یافته‌ترین کشورها قرار می‌گرفت. یکی از منابع تجدیدناپذیر کشور ما، منابع نفت و گاز و انرژی‌های فسیلی است که بنا به دلایل مختلف، نتوانسته‌ایم در طی شش دهه گذشته آنها را به نحو صحیح و موثری در راستای توسعه کشور مدیریت نمائیم. اسراف و مصرف بی‌رویه و گسترده آنها از مصادیق بارز ائتلاف منابع محسوب می‌شود. به طوری که هم‌اکنون قیمت نفت و بنزین کمتر از قیمت آب بسته‌بندی شده است.

در دو سه سال اخیر نیز موضوع ائتلاف و اسراف بی‌رویه انرژی و پرداخت یارانه‌ها به مهم‌ترین مبحث اقتصادی کشور تبدیل شده و دستگاه‌های تقنینی و اجرایی کشور را درگیر مباحث عمیق کارشناسی نموده تا جایی که حتی پس از تصویب قانون هدفمند شدن یارانه‌ها، هنوز جر و بحث مسوولین در دستگاه‌های مختلف دولتی خاتمه نیافته است.

با توجه به اینکه چگونگی اجرای قانون هدفمند شدن یارانه‌ها و مقدار بودجه مورد نیاز برای اجرای قانون به عنوان مهم‌ترین مبحث اقتصادی کشور تلقی می‌گردد و هنوز زمان و چگونگی دقیق اجرای قانون و آیین‌نامه‌های اجرایی آن، مشخص و تدوین نگردیده و از طرف دیگر، لایحه برنامه پنجم توسعه نیز قرار است از ابتدای خردادماه در مجلس شورای اسلامی مورد رسیدگی واقع گردد و در صورت ارائه

در این بند خرید تضمینی انرژی‌های پاک تولیدشده که فرع بر موضوع اصلی است پیش‌بینی گردیده لیکن به اصل موضوع یعنی ایجاد انگیزه برای سرمایه‌گذاری بخش خصوصی و تشویق و ترغیب سرمایه‌گذاران برای آوردن سرمایه‌هایشان جهت فعالیت در این رشته تولیدی، پرداخته شده است. از سوی دیگر حتی بند «ب» ماده ۸ قانون بودجه سال ۱۳۸۹ نیز صرفاً پرداخت بهای خرید این قبیل کالاها را از سوی وزارت امور اقتصاد و دارایی تضمین نموده است. در حالی که لازم است اولاً دولت سرمایه‌گذاری در بخش انرژی‌های پاک را به عنوان طرح‌های حائز اولویت تخصیص تسهیلات و کمک‌های مالی و فنی تشخیص داده و قسمتی از سود و کارمزد تسهیلات مربوطه را نظیر آنچه که در ماده ۱۱۱ لایحه آمده است پرداخت نماید و ثانیاً سرمایه‌گذاران را از پرداخت مالیات بر درآمدهای این بخش تولیدی معاف نماید. برای مثال: در حال حاضر صدها هزار خانه و ده‌ها هزار واحد صنعتی بزرگ با برخورداری از میلیون‌ها مترمربع سقف‌های مناسب، آمادگی اجرا و نصب سلول‌های خورشیدی را با بهره‌گیری از یارانه‌های انرژی دارند و در صورت تامین بخشی از منابع مالی آنها از طریق اعطای وام و تسهیلات مالی بلندمدت به صاحبان آنها، نه تنها می‌توانند برق مصرفی غیرصنعتی خود را تامین کنند، بلکه قادرند مازاد برق تولیدی خود را به دولت واگذار نمایند. برای شروع سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در حوزه انرژی‌های پاک، تعیین قیمت ۴۵۰ تا ۶۵۰ ریال برای نرخ برق تولیدی از منابع انرژی‌های نو به شرحی که در ماده ۶۲ قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت آمده است کافی نبوده و لازم است تفاوت قابل ملاحظه‌ای حتی تا دو برابر، بین قیمت فروش هر کیلو وات ساعت برق دولتی با قیمت خرید آن از تولیدکنندگان انرژی‌های پاک برقرار شود. به نظر می‌رسد که با چنین سیاست‌گذاری مناسبی بتوان یارانه‌ها را به نحو شایسته‌ای به سمت کاهش آلودگی و حفاظت محیط زیست، کاهش وابستگی به نفت و مدیریت صحیح منابع و استفاده بهینه از امکانات خدادادی هدایت و هدفمند نمود.

اجاره سقف منازل و کارخانجات و کارگاه‌های صنعتی و کشاورزی، امری متعارف بوده و از رونق بالایی برخوردار است و سیستم حقوقی و مالی لازم را با دخالت دولت، بانک، بیمه و مردم، عملیات جایگزینی تدریجی انرژی را روان‌تر می‌کند.

در کشور ما با میانگین برخورداری از ۳۵۰۰ ساعت تابش سالیانه آفتاب (که سه برابر کشوری نظیر آلمان است) و با دارا بودن پتانسیل بهره‌وری سه‌برابری در سرمایه‌گذاری مشابه، سیاست‌ها و راهبردهای مناسبی برای گسترش سرمایه‌گذاری و تولید انرژی‌های پاک، تبیین نگردیده است. جهت روشن شدن بیشتر موضوع به ذکر بند «ب» از ماده ۱۲۲ لایحه پنجم توسعه پرداخته و متعاقباً نواقص آن را توضیح می‌دهم:

بند «ب» ماده ۱۲۲ لایحه برنامه پنجم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی: «... وزارت نیرو موظف است:

ب) با تصویب دولت نسبت به انعقاد قراردادهای خرید تضمینی برق تولیدی از منابع انرژی‌های نو و انرژی‌های پاک و نیروگاه‌های خارج از مدیریت وزارت نیرو اقدام نماید. در تعیین قیمت خرید برق این نیروگاه‌ها، علاوه بر هزینه‌های تبدیل انرژی (در بازار رقابتی شبکه سراسری - بازار برق) متوسط سالانه ارزش وارداتی یا صادراتی سوخت مصرف‌شده نیز براساس ترکیب سوخت مصرفی نیروگاه‌های حرارتی و لحاظ راندمان مود تایید دولت، از محل اعتبارات یارانه انرژی منظور در بودجه‌های سالانه به تولیدکنندگان این گونه انرژی‌ها قابل پرداخت می‌باشد. همچنین به منظور تشویق و ترغیب بخش خصوصی به سرمایه‌گذاری در زمینه نیروگاه‌هایی که از انرژی تجدیدناپذیر و یا بازیافت حرارت استفاده می‌کنند، بابت عدم انتشار آلاینده‌ها و حفاظت از محیط زیست به میزانی که سازمان حفاظت محیط زیست تعیین و اعلام می‌نماید، به ازای هر کیلو وات ساعت، برق تولیدی از محل اعتباری که هر ساله در بودجه سالانه به همین منظور پیش‌بینی می‌گردد پرداخت خواهد شد.»

توضیحات لازم و کافی، فرصت برای اصلاح امور، فراهم می‌باشد، بنابراین موقع را مغتنم شمرده و توضیحات زیر را در جهت اصلاح و تکمیل برنامه پنجم توسعه به منظور گسترش سرمایه‌گذاری در بخش انرژی‌های پاک و تشویق و ترغیب مردم به سرمایه‌گذاری در این بخش از طریق تخصیص بخشی از یارانه‌ها به مناسب‌ترین رشته فعالیت صنعتی و تولیدی به عرض می‌رساند:

امروزه در اغلب کشورهای اروپایی که میانگین سالیانه تابش آفتاب در آنها حدود ۱۰۰۰ تا ۱۲۰۰ ساعت است، برنامه راهبردی بیست‌ساله در جهت بهره‌گیری از انرژی خورشیدی و باد و جایگزینی انرژی‌های پاک به جای انرژی‌های فسیلی تدوین گردیده و دولت با خرید برق تولیدی مردم، به دو برابر قیمت برق دولتی، انگیزش لازم را در بخش خصوصی ایجاد نموده و مردم با استفاده از وام و تسهیلات بانکی، سقف کارگاه‌ها و کارخانجات صنعتی و کشاورزی و حتی خانه‌ها و دفاتر اداری خود را به نصب سلول‌های خورشیدی (سولار) تجهیز نموده و برق تولیدی خود را تا دو برابر قیمت به دولت می‌فروشند. این رویکرد در کشور آلمان جنبه جدی‌تری یافته و این کشور با اجرای قانون جایگزینی انرژی‌های پاک به جای انرژی‌های فسیلی، قصد دارد ظرف مدت بیست سال نیاز به برق نیروگاه‌های فسیلی خود را منتفی نماید. همچنین در این کشور، معاملات مربوط به

فروش یا اجاره رستوران در دبی

قابل توجه سرمایه‌گذاران در دبی

رستوران سی سی ساقی واقع در دبی، جمیرا بیج، با کلیه امکانات آماده و مشغول بکار.

تلفن هماهنگی ۰۰۹۷۱۵۰۸۵۸۰۷۲۷ حسن مرزبان ۰۰۹۷۱۴-۳۹۵۶۳۰۰

دبی، جمیرا ۳، جمیرا بیج رود، جنب مسجد، جمیرا اوسیتی بانک

